

2/2013

Zpravodaj

Cesty ke kořenům

o obnově kulturního a přírodního dědictví na Jesenicku

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

nadace
partnerství
LIDÉ A PŘÍRODA

Podpořeno z Programu švýcarsko-české spolupráce
Supported by a grant from Switzerland through the
Swiss Contribution to the enlarged European Union

Drobné zprávy

- V létě byla dokončena Nassauská stezka na Studničním vrchu. Na obou koncích trasy jsou umístěny tabule se zajímavými historickými údaji. Investor Lesy ČR bohužel nebude pořádat (minimálně letos) její slavnostní otevření. Na místě donedávna stojící ruiny v sousedství pramene Adéla, Flora, Adolf byla také nově postavena a slavnostně otevřena přírodní sprcha Svornosti (Concordia Douche). Opět šlo o investici Lesů ČR a stejně jako v případě Nassauské stezky projekt stavbu realizovaly Ekostavby Brno pod vedením Ondry Trunečka. K velké radosti všech místních patriotů tedy letos Studniční vrch „pookřál“ hned na třech lokalitách – Hydropatické skály, Nassauská stezka a sprcha Svornosti.
- První říjnový týden prožilo cca 20 studentů krajinné ekologie z Jihočeské univerzity na Jesenicku a v blízkém polském pohraničí. Čekala je zde řada exkurzí na zajímavá místa a srovnávání „obou stran“ krajiny, rozdělené státní hranicí. Na Jesenicku navštívili mimo jiné Lázně Jeseník a Stezku Vincenze Priessnitze, zaniklé osady Zastávka, Hřibová a Hraničky.
- V sobotu 20. července se na loukách u Chebzi uskutečnil již 8. ročník Folklorního kosení. Jeho cílem je ruční pokosení chráněných vstavačových luk, ale i návrat lidových tradic na Jesenicko. Letos už poněkolkáté přijela zahrát kapela Kapric ze Svatobořic-Mistřína. Kromě pěkných zážitků si čtyři desítky účastníků odnesly také dobrý pocit ze smysluplné práce. Kosení luk je důležité pro chráněné orchideje, jako je prstnatec

bezový, a další cenné rostliny. Prospívá také některým druhům hmyzu, například v CHKO Jeseníky velmi vzácné sarančí vrzavé.

„Letošní ročník Folklorního kosení považují za jeden z nejvydařenějších v celé osmileté historii,“ hodnotí akci její zakladatel Tomáš Hradil.

- Náš předseda Tomáš Hradil je jedním z 25 lidí z celé ČR, kteří se stali protagonisty zajímavého vzdělávacího projektu s názvem Učíme se příběhy. „Mapujeme pozitivní příběhy lidí, kteří tvoří občanskou společnost a jsou inspirací pro ostatní,“ říkají autoři tohoto projektu. Krátký dokument o Tomovi a rozhovor s ním najdete na těchto stránkách: <http://www.ucimesepribehy.cz/pribehy/tomas-hradil/>
- Obec Bernartice ani potřeť neuspěla u Regionálního operačního programu Střední Morava se žádostí o dotaci na rekonstrukci Tančírny. Podle úředníků a expertů ROPu prý „z projektu jednoznačně nevyplývá, že by jeho realizace zvýšila počet turistů v oblasti“.
- Tančírna má nové internetové stránky a byla vyhlášena také veřejná sbírka na její obnovu: <http://www.tancirna.rychleby.cz>

IMG_0910.jpg

Najdete nás:

Hnutí Brontosaurus Jeseníky
28. října 870/18, 790 01 Jeseník

Nadpis

Na Jesenicku ubývá obyvatel. Mladí odcházejí do měst... Co s námi bude, jaká budoucnost čeká tento nešťastný kraj? Tato a jiná pochmurná sdělení se lze občas dočíst v místních médiích. Máte-li příliš dobrou náladu, stačí pár řádků podobně laděného textu a hned vás to srovná do normálu.

Ekonomické a demografické ukazatele nelze podceňovat. Je ale dobré při jejich čtení nezapomínat na dvě důležité věci:

Jedná se o celosvětový trend a podobné problémy řeší venkovské regiony všude, dokonce i v západní Evropě a ve Spojených státech. Dokonce i v Rusku a v Číně. A ve městských oblastech zase řeší problémy s přelidněním.

A za druhé, tato čísla nelypávají o celé realitě. Ano, měřeno na kusy, obyvatel v našem regionu ubývá. Ale jak je to s těmi, kteří to tady mají rádi? Ubývá nás, nebo přibývá? To se nikde nedočtete, protože tyhle počty při sčítání lidu nikdo neměří, dokonce o nich nikdo ani nepřemýšlí. Přitom by bylo zajímavé se dovědět, že například za uplynulých desetiletí stoupl počet obyvatel s kladným vztahem k Jesenicku o 5 procent. Anebo klesl, možná. Nevíme, tyhle počty do dnešní doby nepatří.

A není nakonec vřelý vztah lidí tím vůbec nejdůležitějším pro každý kus země? Podobně jako třeba pro děti v rodině, kde hlavní je, jak je mají rodiče rádi a jak se k nim chovají - a vše ostatní, od množství hraček, výše kapesného až po počet sourozenců je až na druhém místě?

Už slyším ty námitky: jak to tady můžou mít lidi rádi, když se tu žije tak těžce a není tady práce? Ano, vím, a vůbec tuto souvislost nepodceňuji. Ale představte si, že existují osoby, které ze svého regionu či země mají doslova pohádkové příjmy a stejně při každé příležitosti prchají pryč a vracejí se do krajiny svého domova s nechutí. Včetně Jesenicka. A že mnozí z těch, kdo patří mezi patrioty a na svůj kraj nedají dopustit, patří mezi málo majetné vrstvy. Jak je to možné?

Tento zpravodaj je zaměřen na Munu, tedy území, které za posledních 80 let zakusilo mnohé a od odchodu armády se „hraje“ o jeho další osud. Následující stránky naznačují, že za poslední tři roky přibýlo těch, kdo to tam mají rádi. Nevíme to jistě, protože to nikdo neměřil, přesto věříme, že váš dojem ze čtení bude stejný.

Jiří Glabazňa

Zpravodaj Cesty ke kořenům

vydává občanské sdružení Hnutí Brontosaurus Jeseníky, IČO: 68911904, redakce: Jiří Glabazňa. Registrováno - index MK ČR E 17884.

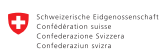
Adresa redakce: 28. října 870/18, 790 01 Jeseník,

e-mail: jeseniky@brontosaurus.cz

internet: www.jeseniky.brontosaurus.cz.

Zveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakce.

Sazba, tisk: Valle Verde s.r.o. - Tomáš Vlazlo, www.lentil.cz

Nadpis

Půl století sídlila v Mikulovicích československá a česká armáda. A i když je to vše dnes minulost, není tak vzdálená. Stráž muničního areálu zajišťovali vojáci na základní vojenské službě, a tak zde dva roky svého života prožili stovky mladých mužů ze všech koutů zemí českých i země slovenské.

Když jsem v roce 2011 připravoval Stezku Munou a sbíral podklady o historii areálu, navštívil jsem mimo jiné vojenský archív v Olomouci. Během procházení odtažených složek zaniklého mikulovického útvaru jsem se žádné převratné informace nedověděl, pro tvorbu stezky v podstatě nic. Z raportů a nařízení na mě ale dýchli každodenní život na posádce.

Stav kázně. Ustanovení do funkce. Potrestání za výtržnost na taneční zábavě ve Zlatých Horách. Potrestání za nevojenské chování v kasárnách. Vyhodnocení voleb. Potrestání za ztrátu pečeti. Potrestání za špatné vymetení pancéřovek. Udělení vyznamenání a odznaků vzorného vojáka. To jsou jen některé z mnoha nadpisů, které

Rozkaz velitele 313. strážného praporu:

Dostojník - potrestanie

Trestám poručíka M. 7 dňami domáceho väzenia.

Trestný čin:

Dňa 2. 12. 1952 mal menovaný pristažené služobné auto na cestu do Jeseníka za účelom dovozu proviantu a iného materiálu, okrem iného materiálu pre správu budov.

V Mikuloviciach vzal poručík M. do kabíny vozu mäsiara G., takže v kabíne sedeli 3 osoby: riadič, poručík M. a mäsiar G., čo je oproti predpisom. Jednak civilná osoba nemá vo voze čo robiť a jednak v kabíne nesmie sedieť tri osoby.

Mäsiar G. ponáhlal sa s dovozom mäsa do svojej predajne a v dôsledku toho ušli našim vozom správcovi budov /dymové rury a kolená/, ktorý musel materiál naložiť na cudzí voz a len dobrodením cudzích ľudí sa dostal s materiálom do kasární.

pred pár desiatimi vycvakal do papíru psací stroj v mikulovických kasárnách.

O pár dní později jsem zabrousil na web spolubojovnici.cz a hledal stránky bývalých základáků z Mikulovic. Našel jsem pár adres a rozeslal mail, že připravujeme stezku areálem a sháníme fotografie z života útvaru. Přišlo mi pár odpovědí a později i fotky, které jsme využili na panelech. Dva z nich jsme oslovili při přípravě tohoto čísla našeho časopisu.

„Sloužil jsem v letech 1967-1969. V srpnu 1968 nás obsadila polská armáda, stáli před branou, měli tam stany, dva týdny nesměl nikdo z posádky ven. Bývalo pravidlem, že druhý rok vojny byl vždy volnější, ale nás se to po událostech roku 1968 moc netýkalo. Občas jsme utíkali načerno do Polska na pivo, do Podlesí. Vzpomínám na ty roky dobře, jsem s Mikulovickými kamarády,“ říká Lubomír Vlček ze Šumperka a dodává. „Z kamarády z vojny jsme měli před třemi lety sraz v hospodě v Kolnovicích. Na Muně jsem byl naposledy na vašem otevírání stezky.“

„V Mune som slúžil v rokoch 1982 - 1984 a spomínam na tieto roky len v dobrom, našiel som tam priateľov medzi vojakmi a aj medzi civilnými zamestnancami. Spomínam aj na krásnu krajinu a priateľských ľudí,“ napísal nám ze Slovenska Ján Kaniansky, ktorý žije v obci Poluvsie v okrese Prievidza: „Mikulovice som navštívil len jedenkrát, aj keď sa tam planujem skoro každý rok pozrieť. S kamarátmi s vojny som v kontakte a aj sa navštevujeme.“

Při otázce na hodnocení současného stavu areálu se Lubomír Vlček neubráníl srovnání s minulostí: „Je to takové smutné, pamatuju si, jak to tady bývalo všechno uklizené, namalované... Co děláte vy, že se snažíte ty baráčky opravovat a udržovat, je pěkné.“

Podobně hodnotil současnost Muny i Jan Kaniansky: „Súčasný stav objektov ma děsí a súčasne som rad, že vaša organizácia sa snaží zachovať odkaz Muny a my bojovníci sme vam za to vďační. Sporadicky sledujem dianie v Mikuloviciach a prajem si, aby sa z Muny zachovalo čo najviac. Držim palce vo vašej práci.“

Co najdete na Muně

Řekni, kolik je na Muně, kolik je takovejch cest?

Síť asfaltových lesních pokrývá celý areál. Jejich celková délka je asi 50 kilometrů (?).

Nádrže

Vodní nádrže byly důležitou součástí protipožárního zabezpečení areálu. Dnes dotvářejí zajímavý kolorit místního prostředí a některé se staly domovem vzácných rostlin a chráněných živočichů.

Budovy, budovy

Celkem se na ploše dvou set hektarů nacházelo ještě nedávno 145 budov různé velikosti a stáří. Část z nich je dnes už pryč a některé přímo mizí před očima. Bývalé sklady jsou rozprostřeny po celém areálu. Prý od každé budovy je vidět nejméně jedna sousední, a všechny jsou tak navzájem „na dohled“ (tuto hypotézu však nikdo prakticky neověřoval).

Festivaliště

Dřevěná budova č. 99 a její nejbližší okolí byly dějištěm Festivalu na Muně a také dalších kulturních akcí. Devadesátdevítka slouží jako zázemí také pro letní tábory Hnutí Brontosaurus.

Smírčí kříž

Byl postaven u bývalého železničního seřadiště na konci roku 2011. Připomíná všechny válečné a poválečné útrapy, spojené s tímto místem.

Co najdete na Muně

Stezka přírodou Muny

Chcete zažít areál ne jako bývalý armádní sklad, ale jako pozoruhodný ostrov zachovalé přírody? Doporučujeme projít si novou stezku.

Stopy vojenské lidové tvořivosti.

Stezka historií Muny

Patnáct panelů, umístěných ve vysloužilých protipožárních přístřešcích, nabízí stručně a přehledně procházku po minulosti areálu, včetně řady fotografií. Stezka není značena v terénu, k orientaci slouží mapky na panelech, doporučeno je pohybovat se po síti cest, nejlépe na kole. Jako součást stezky bylo po areálu rozmístěno také dvanáct dřevěných soch bojovníků z různých dob

Zbytky oplocení a střílny

Vojenskou minulost dnes připomínají snad už jen zbytky dvojitého oplocení kolem celého prostoru Muny a betonové střílny, vybudované wehrmachtem.

Když ještě koleje duněly

Do areálu byla přivedena asi tři kilometry dlouhá železniční vlečka z nedaleké stanice v Ondřejovicích. Po převzetí areálu obcí Mikulovice však byly koleje vytrhány, a tak dnes na jejich přítomnost upomíná jen železniční seřadiště s nákladovou rampou, bývalé depo a trať, kudy byly koleje vedeny.

Neviditelná stezka Kurta Schödela

Tzv. quest – hledačka, aneb vydejte se po stopách Kurta Schödela, vyluštěte tajenku a najdete poklad. (pod názvem „Skrytá tvář Muny“ najdete vloženou jako přílohu do časopisu.)

Nová stezka čeká jen na vás

P8263822.JPG

vatelé Mikulovic a dobrovolníci na akcích (např. mezinárodní workcamp).

Asi nejzajímavější druhy, které byly objeveny jsou rak říční a čolek horský. Ale na Muně těch zajímavých tvorů a rostlin je mnohem více.

Stezka se otevírala 26.10.2013. Začátek byl ve 14.30 u smírčího kříže na bývalém nádraží. Zúčastnilo se jej cca 60 lidí všech věkových kategorií. Odtud byla zahájena prohlídka části stezky. V cíli stezky byl návštěvníkům představen unikátní projekt vestavěb hliněných domků do velké dřevěné skladové budovy. Na závěr byl malý táborák u č. 99.

Při průzkumech bylo objeveno 2 kriticky ohrožené druhy - rak říční, lýkovec vonný; 9 druhů silně ohrožených a 5 druhů ohrožených, ale je velmi pravděpodobné až jisté, že je jich tam více.

P8213736.JPG

P8223750.JPG

Začala se tvořit od dubna 2012, kdy se rozběhly první průzkumy. Na nich se kromě pracovníků HBJ podíleli také dobrovolníci (Martá Tomaníková), místní odborníci (Lukáš Konečný z o.s. Lacerta, Petr Šaj z SCHKOJ), odborníci u UP Olomouc (Bronislava Janíčková, Alena Vláčilová).

Na samotné reali-

IMG_0877.jpg

Akce na Muně jsou fajn!

Neobyčejně podnětné prostředí a pestré možnosti vyžití poskytuje Muna od roku 2010 účastníkům akcí brontosauřích i jiných. Je libo cykloexkurzi po areálu, napínavou lesní hru, koupání v potoce či nádrži? I práce je zde více než kde jinde, stačí si vybrat. A co takhle sběr lesních plodů? To vše je zde v létě k máni raz dva. Potřebujete v nenáročných podmínkách ubytovat deset lidí, nebo snad sto? Není problém. Je pošmourné počasí a vyčerpali jste všechny možnosti náhradního programu? Na Muně je dostatek zastřešených prostor, kde může mládež běhat dosytosti, i když padají třeba trakaře. A to zdaleka není vše!

Tábor názvem **Hranice nepřekročitelna** prožili jeho účastníci na Muně od 2. do 11. srpna. Šest z deseti účastníků se během tábora přihlásilo jako noví členové Hnutí Brontosaurus a chtějí se na Munu pravidelně vracet! A jak je vidět z fotky, hranice nepřekročitelného lze překračovat i netradičními způsoby.

V druhé půlce srpna proběhl na Muně mezinárodní workcamp, pořádaný ve spolupráci s organizací INEX-SDA. Přijelo čtrnáct dobrovolníků z různých zemí - dva Češi, dva Poláci, dvě Španělky, dvě Francouzky, dva Italové, dvě Rusky, dvě dívky z jižní Koreje a Turek. Přes rozdílnost národních povah se kolektiv utvořil velmi záhy a fungovali jako dobrá parta. Na čem se pracovalo? Kromě hliněných omítek se dělalo dřevěné zábradlí a připravovala naučná stezka (vybudovaly se 4 mostky přes potůčky a prosekala se část cesty od džungle Muny.)

Na přelomu srpna a září se již tradičně uskutečnil Kurz Go! pro prváky jesenického gymnázia. Akce, jejímž cílem je stmelení nového kolektivu v neformálním prostředí mimo školní lavice a pomocí zážitkové pedagogiky, probíhala v uplynulých letech v Račím údolí. Letos premiérově v areálu Muny.

Táborová hygiena v útrobách objektu č. 99.

Na Muně je na lesní poměry neobyčejně hustá a kvalitní síť silnic. Ovšem jak je vidět, ani to občas duši opravdového cyklisty nestačí.

Chronos

Z mlžného oparu MUNského lesa se ospale zvedá slunce a spolu s ním se probouzí i naše osada. Začíná další den ve středověku. Do hodiny už se lesem rozezní zvuk seker, dlát a všeobecný lomoz práce na nové roubence. Místní správce shlíží ze své motty, však po chvíli se také přidá k práci. Kolem poledne jsou již všichni notně vyhládlí a ženy právě včas dovařily a už každý dostává svůj přiděl kaše. Po jídle a odpočinku se všichni zase vrhají do díla, aby byla stavba co nejdříve hotova. Večer si už jen trochu odpočinout u společného ohně a pak brzy spát, aby se nasbíralo dost sil na další pracovní den.

To je plán a vize nového brontosauřího ZČ CHRONOS z Jeseníku, který se zaměřil na Munu a chce zde provozovat tzv. living history. Hlavní náplní bude společná práce na výstavbě malé středověké vesničky tak, jak ji stavěli naši předkové mezi 13.-14. stoletím. K tomu ve volných chvílích ukázky starých řemesel, jako jsou tkaní na karetkách a hřebenovém stávků, práce s kůží, dřevem a kovem.

Držíme palce, ať se dílo daří!

Vize budoucí podoby objektu č. 100.

Čas podpořit Munu – právě nyní!

Až do 22. prosince máte možnost podpořit pozitivní budoucnost Muny a Městečka neziskových organizací prostřednictvím jakéhokoliv příspěvku na účet u banky Era. Banka k vybraným penězům poté přihodí svůj vlastní příspěvek.

„Je to tak, byli jsme vybráni do grantového programu Era pomáhá regionům, kde náš projekt s názvem Muna: hojení bolesti Sudet soutěží o přízeň dárců jako jeden ze tří projektů v oblasti Slezska,“ uvádí autor projektu Tomáš Hradil. „Pokud jste tedy někdy uvažovali o jakémkoliv finanční podpoře pro Munu, nejlepší čas je právě teď!“

Granty se budou rozdělovat podle následujícího klíče: projekt, který v daném regionu vybere od svých dárců nejvyšší

množství peněz, získá grant v hodnotě 50 000 Kč, druhý potom 40 000 Kč a poslední 25 000 Kč. Čím více peněz se nám tedy podaří do 22. prosince vybrat od drobných dárců, tím větší grant můžeme získat.

Číslo účtu, na který se peníze vybírají, je 101 7777 101/0300 a důležitý je také variabilní symbol - pro náš projekt je to 701.

Pro výběr peněz je také k dispozici nástroj na webových stránkách www.erapomaharegionum.cz

Slaměné stavitelství na Muně

IMG_0064.JPG

IMG_0082.JPG

Zdaleka není vyhráno

Rozhovor se zakladatelem Tomášem Hradilem o tom, jak všechno začalo, ale hlavně o současnosti a budoucnosti Městečka NNO.

- **Jaké bylo Tvé první setkání s Munou?**

Poprvé jsem areál viděl, když mě sem vzal bývalý starosta Mikulovic Ivan Dost, blahé paměti. Vzal auto, naložil mě, provedl... a já to bral jako v podstatě bezvýznamnou zajímavost. Možná mě chtěl pro to místo nějak získat, ale ani mě nenapadlo o tak rozsáhlém areálu nějak strategicky uvažovat. Myslel jsem si, že se mu budou věnovat jiní odborníci. Teprve později jsem pochopil, že jsem byl značně naivní, když jsem poznal, že se situace na Muně neřídí žádnými pravidly, žádným proročejovým projektem. V areálu začínala bujet kriminalita. Jistý podnikatel získával velmi levně od obce budovy, které následně ničil. Část materiálu prodal do sběru a část stále stojí, či se válí po lesích. Zdaleka přitom nebyl jediný. Obec navíc vytrhala koleje a dala je do sběru.

- **Kdy a jak jsi přišel na vizi Městečka neziskových organizací?**

Pozoruhodná, až temná historie zde byla vždy patrná a spolu s rozlehlými budovami a hlubokými lesy doplňovala atmosféru Munity. Časem jsme se dozvěděli více o její historii a pozdější výzkumy potvrdily, co jsme tušili a viděli: že je Muna bo-

hatá svým životním prostředím, plná vzácných živočichů a krásných přírodních míst. Začalo nám být Muna a jejího osudu líto. Na základě jednání se starostou Ivanem Dostem jsem požádal obec, aby nám darovala čtyři objekty: dvě dřevěnky, cihlový sklad a jeden malý rybníček – požární nádrž. A uspěli jsme. Později jsme požádali o další objekty, zejména v nejdlehlější části areálu, a zároveň vznikla vize záchran Munity a jejího pozitivního využití jako Městečka NNO: objekty rozdat neziskovkám, které je využijí pro svou činnost.

- **A to se podařilo?**

Následně jsem vyhlásil tuto nabídku a neziskovky z celé ČR se začaly postupně hlásit. Akceptovaly i poměrně náročné podmínky, za kterých objekt mohou zís-

kat. Těmi například je, že se o něj budou starat, že budou spolupracovat s ostatními v městečku, alespoň dvakrát do roka se společně scházet a že zde budou mít nejméně čtyři akce do roka.

- **Jak vidíš své tehdejší plány a vize dnes, po třech letech?**

Na Muně dnes sídlí desítky sympatických neziskovek. Když jsme na konci října otevírali přírodovědnou naučnou stezku, zůstal jsem v krásném podzimním počasí na Muně trochu déle a procházel jsem si ji. Viděl jsem v některých objektech, které byly dříve opuštěné, čilý ruch. To noví majitelé opravovali své objekty. Tábornická

místních lidí a firem na Muně pomáhá. Zmínil bych alespoň Evu Šulcovou a Ludmilu Blehovou a firmy Latrans, Kamitiro, Autodopravu Štěpán nebo Ondřejovické strojírny. Takhle podpora je pro Městečko strašně důležitá. Že se k energii, kterou do záchran areálu investují lidé z Olomouce, Opavy a dalších vzdálených měst, připojuje i pozitivní přístup místních.

- **Jak se Hnutí Brontosaurus Jeseníky na činnosti MNO podílí?**

HBJ je do značné míry neformálním iniciátorem života a akcí na Muně. Přestože má Městečko NNO svoji vlastní organizační strukturu a v roli předsedy se střídá

vždy jedna z jeho neziskovek, HBJ je stále tak trochu iniciátorem jeho plánů. Podstatné je, že když děláme na Muně nějaké akce, že se tam účastníkům natolik líbí, že nás to mnohdy inspirované k další práci.

- **A jaké máš další plány?**

Do budoucna bychom rádi rozvíjeli na Muně řadu činností. Z těch kulturních třeba festival nebo alternativní scénu pro ochotnické divadlo. Pokračovat bychom chtěli v mezinárodním workcampu, který jsme si letos s úspěchem vyzkoušeli. Muna má i rekreační po-

tenciál. U Uhelné se nám podařilo vytvořit přírodní domek, na který se lidé složili svými vklady. Díky tomu vznikla unikátní přírodní stavbička s názvem Hobitín. To by se na Muně také dalo uskutečnit, protože je zde potenciál několika velmi pěkných experimentálních projektů.

Pavel Macháček

Unie zde měla několikadenní prázdninový tábor a já si uvědomil, že se zde mnozí z nich cítí šťastní. Cítil jsem to jako velké zadostiučinění za roky nejistot a tvrdé práce. Navíc se mi zdá, že jsme díky oběma naučným stezkám, našim dobrovolnickým a zážitkovým akcím, festivalům a nastartovaným životem MNO získali mírný náskok nad kriminalitou, která osud areálu strhávala do beznaděje. Jsem tedy vlastně spokojen.

- **Ale úplná spokojenost to není?**

Ne, zdaleka není vyhráno. Ještě tak sedm objektů bychom potřebovali věnovat seriózním a přínosným zájemcům. Rád bych pro myšlenku pozitivního využívání Munity získal více lidí z Mikulovic a okolí, i když na druhou stranu musím říci, že nám mnoho

Když jsme na konci října otevírali přírodovědnou naučnou stezku, zůstal jsem v krásném podzimním počasí na Muně trochu déle. Viděl jsem v některých objektech, které byly dříve opuštěné, čilý ruch. Cítil jsem to jako velké zadostiučinění.

Areál Múny - typy staveb

- objekty administratívneho zariadenia
- objekty výroby
- objekty sociálneho zariadenia

miesto Bratislavská jeseň

Letecký pohľad na areál Múny

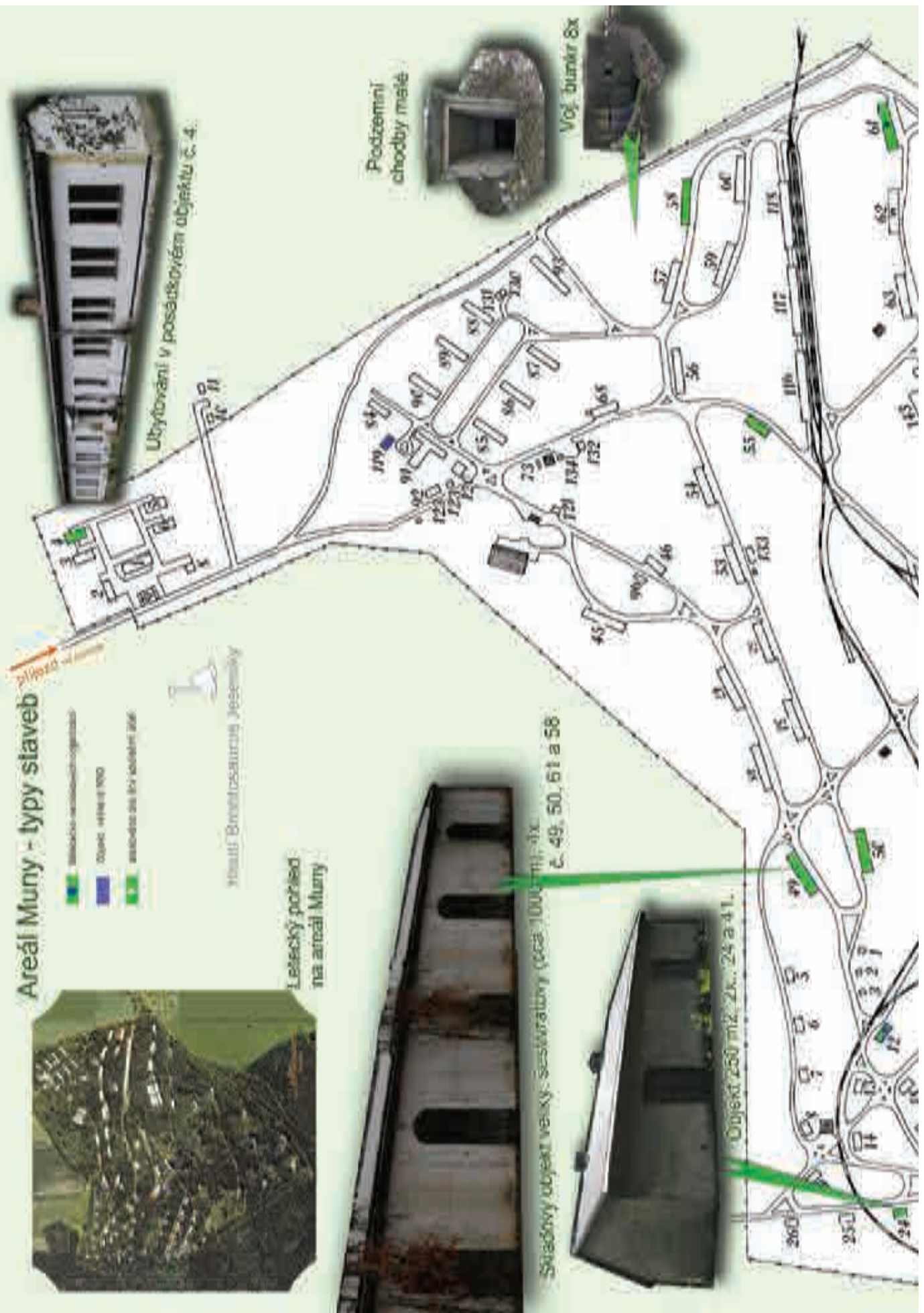

Ubytovanie v posádkovom objekte č. 4.

Podzemní chodby malé

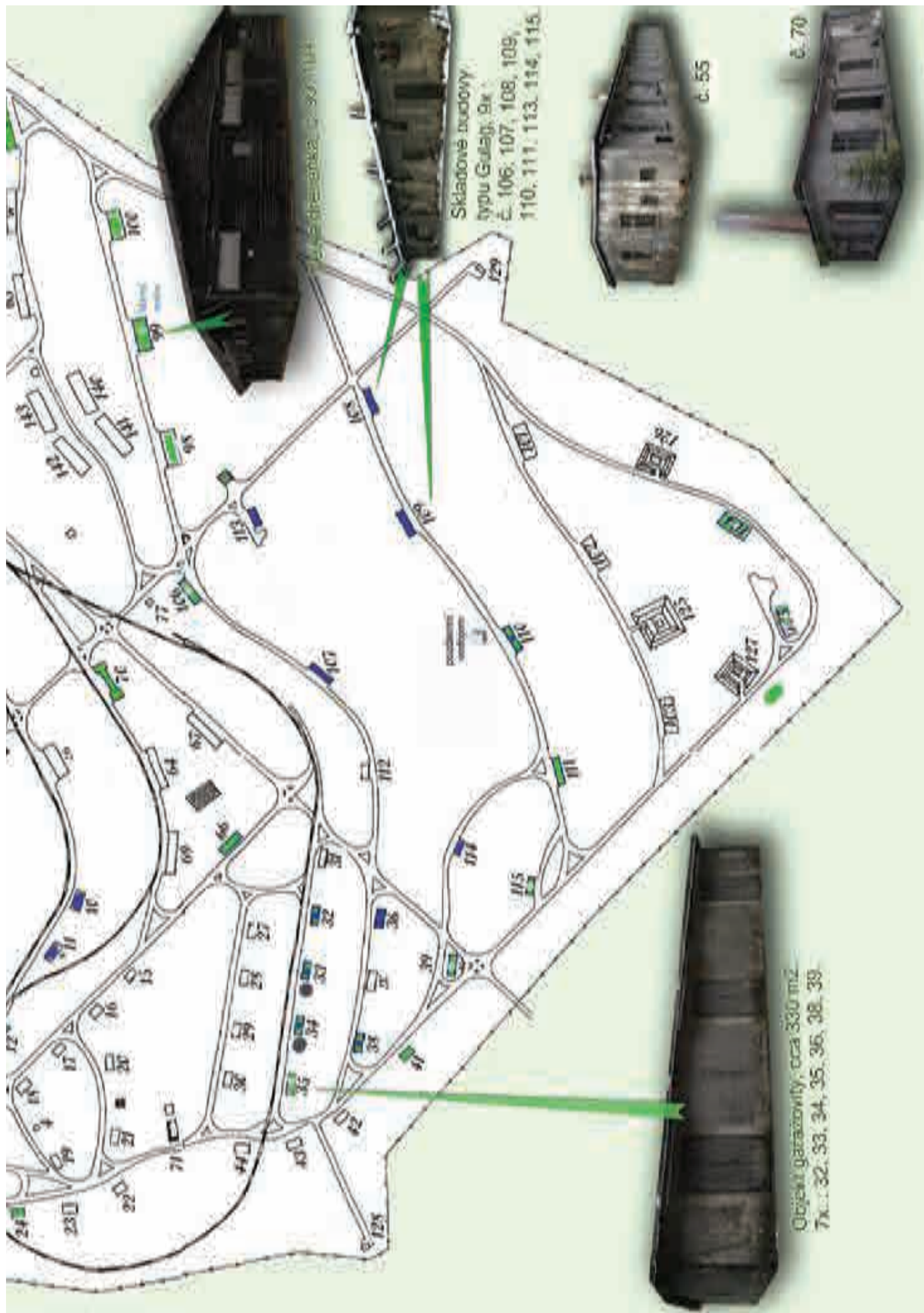
Voj. bunkár 8x

Starý objekt veľký - skladovňa (cca 1000 m²) - č. 49, 50, 51 a 58

Objekt 260 m² - č. 24 a 41.

Skladové budovy
typu Gullag, Bx
č. 106, 107, 108, 109,
110, 111, 113, 114, 115

č. 55

č. 70

Objekt garazovity, cca 330 m²
Tx: 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39

Představujeme členy Městečka neziskovek:

Sdružení přátel Jaroslava Foglara (SPJF) – Praha (celá ČR) – objekt. č. 36

Naši členové se věnují jak odborné sběratelsko-badatelské činnosti spojené s dílem Jaroslava Foglara – Jestřába, tak i přípravě volnočasového programu pro děti a mládež. SPJF má cca čtyři sta členů, přičemž většina z nich je z ČR a ze Slovenska. Těžištěm našich „mládežnických“ aktivit je klubovní hnutí. Malé skupinky kluků a holek po celé republice kráčí po vzoru legendárních Rychlých šípů. Zakládají si kluby a učí se samy, pouze dle motivace z časopisu a webových stránek, naplňovat co nejlépe svůj volný čas. Neboli žít zdravě a vstřícně vůči svým blízkým, svému okolí a životnímu prostředí.

Na MUNĚ trávíme skoro každý víkend. V roce 2011 jsme ji navštívili devatenáctkrát, v roce 2012 sedmadvacetkrát. Co se týče letošního roku 2013, ještě několikrát sem určitě zamíříme, takže uvidíme, zda se nám podaří loňský rekord překonat. Rekonstrukční práce na bývalém muničním skladu č. 36 započaly zpracováním projektu přestavby na volnočasovou základnu. Postupně jsme vyměnili okna a dostavěli vnitřní příčky, které objekt rozdělily na dvě klubovny, jídelnu, ubytovací pokoje a další zázemí. Máme uvnitř nové stropy a podlahy a taky kamna, bez kterých by náš kousek Muny zdaleka nebyl tak útulný, jak je. Udělalo se tedy kus práce, ale stále je v čem pokračovat. Přesto se mnoho našich očekávání již naplnilo. Naučili jsme se na-

vzájem spoustu zajímavých prací, vyzkoušeli si to, o čem jsme snili, a taky se nám podařilo poznat díky Muně plno nových kamarádů nebo třeba i jen pouhých kolemjdoucích, kteří mají velký zájem o sochu Jestřába, ginkgo i náš „barák“.

Přáli bychom si, aby se nám podařilo dokončit rekonstrukci co nejdříve a aby si poté hotová základna našla co nejvíce zá-

jemců. Příroda Jeseníků i rozervaná duše Sudet z obou stran dnes česko-polské hranice totiž patří k nejpřitažlivějším místům v republice. A také bychom si přáli ještě někdy spatřit to veliké a drahé okno, které nám někdo (doufáme, že neúmyslně) sebral ze skladiště od Brontosaurů. Bez něj nám bude v zimě zima!“

Jirka Kalina - Čáp

36. hlídka Royal Rangers – Opava – objekt č. 34

Jako samostatná organizační složka jsme součástí celostátní organizace Royal Rangers ČR.

Cílem našeho sdružení je kvalitní nabídka účelného a zajímavého trávení volného času pro mládež. Děti zde rozvíjí své

vědomosti, nadání a tvořivost tak, aby byly připraveny pro plnohodnotný život. Chceme být pomocníky rodičům a škole při výchově ve všech oblastech života – tj. fyzické, duchovní, duševní a sociální, v duchu křesťanské morálky. Chceme děti učit samostatnosti, soběstačnosti, odpovědnosti, ochotě učit se nové věci, úctě k autoritám a člověku vůbec. To vše je realizováno formou her, sportu, schůzek, podni-

káním výletů do přírody, organizováním tematických víkendových akcí a v letním období stanovým táborem.

Naše 36. přední hlídka Royal Rangers se sídlem v Otčích funguje od roku 2003, celorepublikové sdružení pracuje s dětmi od roku 1996.

V roce 2011 jsme přijali do vlastnictví budovu číslo 34 na Muně v Mikulovicích. Tento objekt rekonstruueme, na což jsme získali dotaci od MŠMT a Moravskoslezského kraje. Veškeré práce děláme svépomocí. Máme kompletně hotové dvě místnosti, rozdělanou kuchyň a plánujeme další tři místnosti: technickou místnost, koupelnu a velkou hernu.

Více o nás na 36ph.royalrangers.cz (<http://36ph.royalrangers.cz>)

Představujeme členy Městečka neziskovek:

Česká debatní společnost – Olomouc – objekt č. 33

Česká debatní společnost se v ČR etablovala teprve v uplynulém roce. Debatu – diskuzi s danými pravidly, rozhodčím a jasně určeným vítězem – považujeme nejen za výukovou metodu, ale také za hodnotnou volnočasovou aktivitu. Žáci a studenti soutěží v debatování a učí se tak nejen rétorice a argumentaci, ale také kritickému myšlení, vnímání médií či práci s informacemi. Např. v Olomouci provozujeme komunitní centrum a naučnou knihovničku.

Někdy v polovině června tohoto roku jsme narazili na webu na nabídku Hnutí Brontosaurus Jeseníky a ihned jsme se vydali na sever. Zde jsme se při plném vědomí toho, že rekonstrukce potenciálního objektu je otázkou mnoha let a tisíců vynaložených korun, rozhodli, stát se posledním novým členem Městečka

neziskových organizací. V budoucnu bychom totiž rádi organizovali letní tábory pro mládež.

Byla to báječná příležitost utéct od psacích stolů a počítačů a provětrat si hlavu v nádherné přírodě. Prvním úkolem bylo odstranění havarijního stavu, především zatékání do objektu. Od června jsme objekt zvládli kompletně zaměřit, prozkoumat a naše zjištění předat architektovi a statikovi spolu s prosbou o jejich odborné názory. Rekonstrukce objektu 33 donutila společnost výlučně humanitně vzdělaných lidí proniknout do tajů statiky, zedničiny, tesařiny a mnoha dalších oborů. Naučila nás trávit dlouhé večery snahou nakoupit materiál za ceny nižší než nemožné a z hluboké studnice internetu vytáhnout ty nejužitečnější pracovní postupy. Pro-

vedli jsme terénní úpravy a kolem delších stěn jsme vykopali výkopy, díky nimž stěny nepřichází do styku s vlhkostí. Výkopy v současnosti prohlubujeme, spádujeme a osazujeme drenáží.

Naším zatím největším zklamáním zatím byl nález skládek hlíny, suti a odpadků, které se nám někdy v září objevily před objektem. Jako by dřiny nebylo dost. Na Munu jezdíme v průměru jednou za tři týdny. Protože nemáme příliš širokou členskou základnu, nabídli jsme spřáteleným organizacím možnost bezplatného budoucího využívání objektu výměnou za jejich pomoc při rekonstrukci. Již několikrát nám tak svůj čas věnovali například členové taneční skupiny Lucky While z Kojetína.

Vlastimil Waic a Jakub Kadlec

Lakros klub – Kroměříž – objekt č. 108

Až z Hané jezdí do Mikulovic jedni ze zakládajících členů Městečka neziskových organizací z Lakros klubu v Kroměříži. Jimi vyznávaný sport převzali Evropané od severoamerických Indiánů, a tak se příznivci této hry mohou na MUNĚ cítit jako v lesích pokrývajících původní vlast Irokézů. A také možnost výjezdů na základnu ležící „v horách na severu“ náležitě využívají. „V letošním roce se nám podařilo náš objekt č. 108 konečně zabydlet. K ideálu to má samozřejmě daleko, i když jsme na MUNU jezdili několikrát do měsíce a strávili zde řadu pracovních víkendů. Nešlo jen o zútulnění základny, ale i o vyčištění jejího okolí,“ říká Jan Hanák z Lakros klubu Kroměříž. Zprvu to ale taková idyla nebyla a využívání základny se rozjíždělo pomalu. Ne každému vyhovovaly polní podmínky. „Nejraději na náš objekt jezdí děti z našeho klubu. Letos v létě jsme zde pro ně

uskutečnili nulový ročník dětského tábora a byla to pro nás taková malá odměna, sledovat je, jak jsou na MUNĚ spokojené,“ dodává Honza a přeje si, aby uvnitř měs-

tečka panovaly i nadále přátelské vztahy a postupně se rozvinula větší spolupráce mezi sousedy.

Táborský oddíl Kamarádi - Šumperk - objekt č. 113

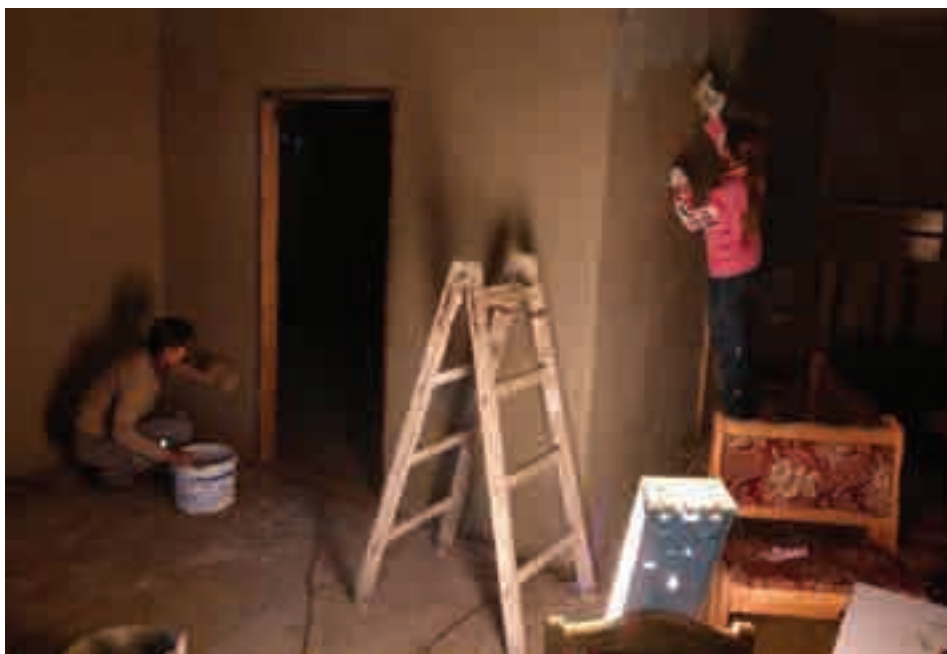
Jsme dětský oddíl při České táborské unii Jesenické oblasti.

Naší činností je příroda, táborectví a zálesáctví. Podnikáme výpravy do lesů, ať už sobotní - jednodenní nebo víkendové, tábory a dobrodružnoakční hry.

Starý vojenský objekt v bývalém muničním areálu jsme získali v rámci projektu Městečko neziskových organizací. Přání našeho oddílu a organizace je z tohoto skladu vybudovat táborem základnu pro akce nebo výpravy, což se nám postupně daří.

Letos v létě jsme měli na Muně týdenní prázdninové setkání, které bylo úžasné.

Pracovní akce na Muně pořádáme zhruba jednou za měsíc. Naposledy v říjnu a listopadu jsme podnikli dvě sobotní brigády, kdy jsme se hlavně věnovali omítkám.

Občanské sdružení „Svět nemocných dětí“ – Štítý – objekt č. 32

Naším posláním je především pomoc nemocným dětem, které procházejí těžkým obdobím onkologické léčby. Také pomáháme dětem z dětských domovů a ze sociálně slabých rodin. Spolupracujeme s chráněnými dílnami, peníze za jejich prodané výrobky poukazujeme potřebným dětem. Uspořádali jsme dvě velké sbírky ošacení, hraček a dalších věcí pro dětské domovy. Děláme také osvětové akce o možnostech léčby rakoviny, v této oblasti úzce spolupracujeme s Hospicem Chru-

dim a tamní lékařkou Marií Blažkovou. Naším největším snem je velký projekt bioléčby onkologicky nemocných dětí, na kterém spolupracujeme s docentem Marry Ann Stevenson z Kanady a snažíme se v ČR najít vhodné zařízení pro tuto léčbu.

V našem objektu na Muně jsme z důvodu nemoci a zaneprázdněnosti nebyli tolikrát, kolikrát bychom si představovali a jak by si tento krásný kout naší vlasti zasluhoval. Naše základna tak neprošla zatím žádnou proměnou. Pevně však vě-

řím, že na jaře příštího roku se to změní a začneme pracovat na uskutečnění našeho snu. Existenci Městečka neziskových organizací považuji za úžasnou věc a doufám, že do budoucna bude fungovat jako organizace, kde si budou všichni pomáhat. Věřím, že děti, pro které to všechno děláme, budou z přírody na MUNĚ nadšené. To je naše veliká vize do budoucna.

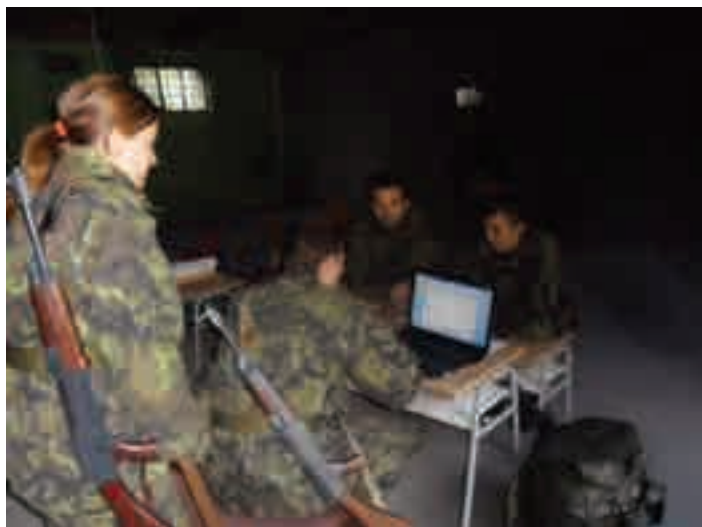
Jaroslav Odvárka

Centrum branných aktivit Jeseníky – objekt č. 114

Jeden z objektů v Městečku neziskových organizací patří i občanskému sdružení Nadoraz, které zde provozuje své Centrum branných aktivit (CBA). „Zabýváme se kurzy pro dospělé a mladistvé v oblasti military a přežití v extrémních podmínkách, tedy tím, co se dnes trochu postrádá - brannou přípravou,“ říká Jiří Jánošík, vedoucí instruktor a velitel CBA Jeseník. Z jeho vyjadřování je zřejmé, že na rozdíl od slov preferuje činy. Areál MUNY považuje

k těmto aktivitám přímo za ideální a je zde minimálně jedenkrát do měsíce. Jejich organizace vlastní bývalý vojenský sklad č. 114. Na rozdíl od jiných členů MNO jim strohost a syrovost jejich základny vyhovuje, i když i oni museli nejprve opravit střechu, přehradit rozlehlý prostor příčkou a nastěhovat alespoň základní nábytek. Kdo by zde ale čekal jen drsné muže ve stylu Ramba, byl by překvapen. Jednou z členek instruktorského týmu je i pohled-

ná slečna, která se stará o většinu organizačních věcí a zaměřuje se na sebeobranu pro ženy. „Zájemci o výcvik, kteří jezdí pravidelně, říkají, že jim to dalo hodně i do osobního života a zjistili něco o sobě, když byli na pokraji sil. Projít celým kurzem trvá totiž cca rok, ale na jeho konci budete tak vycvičeni, jako nejsou bohužel mnohdy ani někteří vojáci v nebojových řadách,“ dodává na závěr Jiří Jánošík.

Sedm paprsků - Praha - objekt č. 107

Občanské sdružení Sedm paprsků bylo založeno v roce 1997 a jeho původním záměrem bylo pomáhat ulehčit život lidem se zdravotním postižením, dětem, dospělým i seniorům. V té době vznikla také naše bezplatná půjčovna zdravotních pomůcek, kterou provozujeme dosud. Pro zdravotní pomůcky pro hendikepované jezdíme cca 1x ročně do Skandinávie.

Během let se k této aktivitě přidala péče o lidi, znevýhodněné na trhu práce, integrace cizinců, vzdělávací moduly pro základní školy (multikulturní výchova, finanční gramotnost, matematická gramotnost), péče o seniory a dobrovolnictví. Ze skupiny původně osamělých seniorů je dnes aktivní tým, který dobrovolnický pracuje při realizaci dalších našich projektů, jako je např. Mezinárodní krajanský festival, na který se sjíždí krajané nejen z Evropy, ale i z Severní a Jižní Ameriky, Austrálie (viz fotografie).

Objekt v MUNě jsme začali opravovat svépomocí a těšíme se, že v něm v budoucnu budeme realizovat naše letní tábory, které pravidelně připravujeme pro děti z českých vesnic u Černobylu, pro děti krajanů a pro děti ze sociálně slabých

rodin. Během roku bychom využili objekt pro vzdělávací akce pro školní děti a pro pobyty zaměřené na poznávání přírody a života v ní. Jen nám jdou opravy trochu pomalu, protože nám chybí finanční prostředky na investice. Proto jsme se spojili s občanským sdružením Sport pro život, které pečuje o neorganizovanou mládež z

ulice ,kterou zapojuje do sportovních aktivit, výletů a pobytových akcí ,abychom opravovali i využívali objekt společně.

V současné době jsme položili na objekt novou střechu, ale bychom mohli lépe náš dům využívat a opravovat, bylo by třeba, aby byla brzo zavedena elektřina.

Věra Doušová

Jak vidí Městečko neziskových organizací obyvatelé Mikulovic?

Zuzana a Saša už překročily práh dospělosti a v současné době studují. Na otázku, jak vnímají existenci Městečka neziskových organizací, nedokážou odpovědět, protože o něm nic neví a vlastně ani neví, kde v bývalém vojenském prostoru vůbec je. Za nejzdařilejší akci na MUNĚ považují Breakfast (taneční technoparty v roce 2008). „Předloni jsme tam byly i na Festivalu,“ říkají společně a dodávají, že vyjma účasti na soukromé párty v jednom z objektů v poslední době MUNU prakticky ne navštívily.

Jana je učitelka na mateřské dovolené a na otázku, jak vnímá současný stav MUNY, odpovídá: „Je to hrůza. Vše je v dezolátním stavu. Mám pocit, že se tam ty objekty jen rozebírají.“ Neznámou pro ni není ani informace o existenci Městečka neziskových organizací: „Vím, že tam různé organizace mají své budovy a v nich se scházejí.“ Kromě Hnutí Brontosaurus a mikulovických skautů ale žádnou z nich nezná. „Na MUNĚ jsem byla na Lesním festivalu a také jsem se tam dostala při sportovních akcích základní školy,“ dodává na závěr.

Roman je členem rady obce a ředitelem základní školy. I jeho současná situace na MUNĚ spíše tíží: „Situaci na MUNĚ považuji za tragickou. Většina areálu je zdevastovaná a rozkradená, jen pár objektů se podařilo udržet, jinak stále dochází k drancování toho mála, co tam ještě zbylo. Rozhodně se nepodařilo naplnit původní záměr, s nímž obec bývalou posádku před lety přebírala.“ Přes nepřilíh optimistický

IMG_0872.jpg

pohled však ví, že na MUNĚ existuje Městečko neziskových organizací. „Do areálu občas zajdu, takže vím, že tam dochází k opravě některých objektů nebo že na křižovatkách cest byly rozmístěny dřevěné sochy. Zúčastnil jsem se i festivalů a za nejzdařilejší akci považuji letošní závody v orientačním běhu.“

Iva žije v Mikulovicích už několik desítek let a na MUNU chodí se psem nebo se projet po asfaltových cestách na kole. „Kromě festivalu nebo rozmístění soch jsem nezaznamenala žádné akce, které by se zde odehrávaly. Prostor mi připadá nevyužitý,

což je dáno i tím, že je špatně přístupný a poměrně daleko od centra obce. Spíš mám pocit, že tam vše chátrá a rozpadá se. Asi není něco v pořádku a někde se stala chyba.“

Pavel je předsedou neziskovky, která v Mikulovicích působí. Před lety získala na MUNĚ i několik objektů. „Vzhledem k nevelkému počtu členů naší organizace a k tomu, že těžiště naší činnosti leží především v záchraně drobných kulturních památek a v organizaci volnočasových aktivit, jsme objekty darovali Hnutí Brontosaurus, abychom jim pomohli naplnit jejich vizi o Městečku neziskových organizací. Sami jsme totiž na jejich údržbu nebo dokonce přestavbu neměli sílu ani prostředky. Za velký problém považuji především to, že majitelům budov dodnes nepatří pozemky pod nimi. O vzniku Městečka neziskových organizací samozřejmě vím a s potěšením jsem zaznamenal určité aktivity na MUNĚ jako např. organizaci lesních festivalů, otevření naučných stezek nebo vztyčení smírčího kříže. Kolegům z HB Jeseníky bych přál, aby se jejich sen o vrácení života na MUNU naplnil, ale sám vím, jak moc je těžké objekty před nájezdy lapků ochránit, neboť sami jsme s tím měli smutné zkušenosti.“

IMG_0265.JPG

Jsmo rádi, že území žije

rozhovor se starostou Mikulovic Jiřím Šimíkem

- **Pane starosto, když se řekne Muna, jaké pocity to ve vás vyvolá? Úzkost, nadšení, nostalgii po armádě? Nebo něco úplně jiného?**

Nostalgii po armádě určitě ne, jsou to spíš takové rozporuplné pocity. Před sto lety v tom prostoru býval hluboký les, který se souvisle táhl až k Rejvízu, podle vzpomínek jedné pamětnice to byla „pohádka“. Druhá světová válka a její následky to místo ale spojila s množstvím nešťastných lidských osudů. Nejdříve to byli váleční zajatci, z nichž někteří tam zemřeli, a poté obyvatelé tohoto kraje, kteří odsud nuceně odcházeli. V tom období prý Muna byla doslova slzavým údolím. Za armády si pak areál žil vlastním životem, odděleně od okolí. S Munou si zkrátka spojují hodně rozporuplné pocity, které souvisí s tím, že za posledních sto let se tam mnoho šťastného neudálo.

- **Jak hodnotíte vývoj areálu poté, co odešla armáda, představovali jste si to tehdy na obecním úřadě jinak? Jaký vztah má obec k Muně dnes?**

Plány byly velké. Doufali jsme, že areál převezmeme celý a uděláme z něj zčásti výrobní a zčásti rekreační zónu. Zkoušeli jsme všechny možnosti, oslovovali jsme investory, pro které však záhy vystávaly logistické obtíže, především doprava, což je typické pro celý náš region. Nejvíce všechny zájemce odrazovala nemožnost získat do vlastnictví pozemky pod budovami, to byl a zůstal velký problém. Naposledy loni jsme zkoušeli v této věci oživit jednání a oslovit ministerstva financí a zemědělství včetně Vojenských lesů a statků, dostali jsme však znovu zamítavou odpověď.

Jsmo rádi, že na Muně našli zázemí místní podnikatelé, pan Babinski, Pavlovič, Bernátek a Látal. Další budovy jsme pak rozprodali či rozdali zájemcům, část neziskovkám, fotbalovému klubu, soukromým osobám, např. myslivcům. Je důležité, aby budovy někomu patřily.

V prvních letech po odchodu armády byly velké problémy s majetkovou kriminalitou, ty vrcholily kolem roku 2010, kdy jsme do areálu umístili zákazy vjezdu, což umožnilo policii razantnější kontroly a aspoň částečně eliminovalo nešvary.

V posledních letech došlo ke stabilizaci, zčásti protože už není co ukrást, ale také proto, že majitelé jsou více vidět, znají se navzájem, vznikly sousedské vztahy. Je dobře, že areál funguje aspoň takto. Obec na Muně nemá téměř žádné majetky,

chtěla by však jeho vývoj dále směřovat a korigovat.

- **Na Muně vzniklo Městečko neziskových organizací, což je jediný podobný projekt svého druhu. Sledujete jeho vývoj?**

Ano, sledujeme, setkáváme se průběžně s Tomášem Hradilem, městečku fandíme. Jsmo rádi, že tímto způsobem vznikly vlastnické vazby a území žije. Objekty se opravují svépomocí, což je o to cennější, různé skupiny lidí k nim takto získávají vztah.

Navštívil jsem nedávno otevírání stezky, bylo příjemné vidět mládež a rodiny s dětmi, jak zde provozují různé aktivity a tráví volný čas. Musím také ocenit, že členové Městečka se chovají šetrně k přírodě.

- **Co říkáte na to, že se zde v Mikulovicích usídlily organizace ze vzdálených měst? Zpočátku se zdálo, že na to představitelé obce hledí dost skepticky, jak je to nyní?**

Neřekl bych, že se k tomu obec stavěla skepticky. Nechávali jsme této iniciativě od začátku volný průběh, chtěli jsme, aby žila svým životem. To znamená, že jsme se snažili po úřední stránce vše podpořit, maximálně zjednodušit, nekomplikovat.

Vidíme tuto část Muni jako vhodnou pro rekreační účely, ne však pro trvalé bydlení.

- **Jaké ohlasy na působení Městečka NNO zaznamenáváte od lidí z Mikulovic a okolí?**

Lidé o něm ví a vnímají jej, stejně jako třeba působení firem. Stalo se to už součástí zdejší reality. Lidé jsou rádi, že areál nepodléhá destrukci a berou to, jak to je, nemyslím, že by to bylo z jejich strany nějak hodnocené, ať už kladně nebo záporně. Ty drobné aktivity, které tam probíhají – mezinárodní workcamp, otevření stezky atd., se dostávají do povědomí místních, mnozí obyvatelé areál také navštěvují, například tam chodí na houby.

Když zde byli nedávno na návštěvě z Německa bývalí obyvatelé Mikulovic, hodnotili velmi kladně smírčí kříž, jako všeobjímající symbol, který vhodným způsobem připomíná minulost areálu.

- **Festival na Muně se letos nekonal. Pál byste si jeho návrat, nebo to byla na místní poměry příliš odvážná akce?**

To je spíše otázka pro pořadatele. Obec festivalu vyšla vždy vstříc a podpořila jej. Ať už se jednalo o technické zabezpečení,

starosta 2.jpg

ni, nebo o úlevu na poplatku ze vstupného. Festival tedy vítáme. Osobně si však myslím, že jeho start byl nadhodnocený. Folkové odpoledne zde podle mě může uspět, druhý „Mohelnický dostavník“ však ne.

- **Váš předchůdce Ivan Dost přál na jaře 2011 čerstvým členům Městečka neziskovek, aby jim na Muně bylo dobře. Chcete jim také něco skrze stránky Zpravodaje vzkázat?**

Ať je jim tam dobře i nadále, ať jsou aktivní a ať se jim daří zkulturnování této oblasti a vytváření vztahu k okolí. Jsmo opravdu rádi, že se z areálu nestal divoký, zdevastovaný prostor a budeme vše, co se tam děje, nadále sledovat a zajímat se. Je to jen dobře, že něco takového v areálu vzniklo. Ať se daří!

Městečko se už stalo součástí zdejší reality. Lidé jsou rádi, že areál nepodléhá destrukci a berou to, jak to je, nemyslím, že by to bylo z jejich strany nějak hodnocené, ať už kladně nebo záporně.

Proč Festival na Muně?

Po prvních dvou ročnících bylo letos plánované třetí pokračování Festivalu na Muně zrušeno kvůli nedostatku finančních prostředků. Podaří se v kulturním oživení areálu pokračovat zase za rok? Ať už tak či onak, je důležité připomenout, co je smyslem této akce.

„Naše cíle jsou jiné než u klasických pořadatelů kulturních akcí, jako jsou třeba městská kulturní zařízení. Kromě pobavení lidí jsme se snažili upozornit jednak na existenci Muny, a také na její potenciál. Je to jedinečný prostor a my se pokoušíme vytvořit pro něj příznivější osud, než postihl opuštěné posádky v mnoha jiných re-

gionech,“ uvádí předseda HBJ Tomáš Hradil. „Důležitou součástí tohoto úsilí byly i první dva ročníky Festivalu na Muně. Díky nim přišla za hudebními zážitky mezi bývalé muniční sklady více než tisícovka lidí a zažili tento prostor jinak, než bývalo zvykem. Mnozí z nich toto místo nově objevili a začali se o něj více zajímat. Festival také stmelil členy našeho městečka.“

Festival doprovázely některé nešvary začínajících akcí a určitě je na něm co

zlepšovat. Nicméně, je potřeba vidět také to, že i díky němu se na Muně usídlilo a zabydlelo deset organizací z celé republiky. K jejich objektům se budou zřizovat elektrické přípojky, kopají se studny na vodu, mládež sem jezdí trávit volný čas. „Myslím, že ožívování areálu se postupně daří,“ rekapituluje Tomáš Hradil a uzavírá: „Chci poděkovat všem lidem a institucím, kteří se na tom podílejí, i těm kteří tuto naši snahu jakkoli podporují.“

IMG_7761.JPG

P9071588.JPG

P9081619.JPG

IMG_7758.JPG

IMG_7749.JPG

Ohlasy na Festival 2012

• Pavel Šimeček:

Dobré kapely, dobrý program, dobří lidé... prostě líbilo. Jak už jsem psal na email, propagace a stránky akce nebyly nic moc. Mohlo přijet daleko víc lidí z Brontosaura (zázemí akce na to bylo dobře připraveno), to by ale vyžadovalo trochu aktivnější přístup. Pro příští ročník nabízím v tomto směru konzultaci a podporu.

• Lucka Chadimová:

Trabandi, Nebeztebe a Bezobratři byli parádní! Jen ten Spirituál příště radši nahradte nějakou festivalovou skupinou... jejich písničky mám sice moc ráda, ale na festival si přeci jezdíme užívat hudby, tan-

čit, blbnout! Ne sedět jak v kostele a zbožně hledět vzhůru. Na to si raději opravdu zajdu do kostela. Takže příště Tom Kočko, Čechomor, Tomáš Klus, Epy De Mye, Martina Trchová...a bude to úplně špicovní !)

• Zdeněk Přidal:

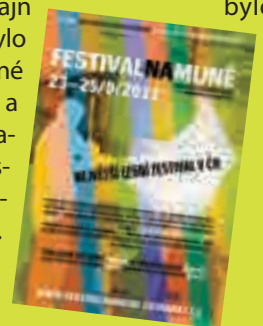
Tak například Kouzelná kuchyň, s opravdu kouzelnou obsluhou, nabídkou i cenami, skvělý výběr kapel, řemesla, atmosféra, prostředí a velice milí a vstřícní pořadatelé, zejména v infostánku :)

• Roman Haken:

Byl jsem na Muně poprvé, a fakt mne to překvapilo - v dobrém. Za prvé jsem netušil, co všechno v Jeseníkách děláte a mu-

sím přiznat, že jsem byl celkem ohromen rozsahem činnosti vašeho článku.

Takže, děkuju za moc hezké potáborové setkání, režie výborná, vím, co to dá za práci to připravit... fajn bylo i to, že to nebylo elitně uzavřené jen pro brontíky a taky, že spolupracujete se spoustou dalších neziskovek v regionu. Jinak Muna je opravdu exkluzivní prostor.

VI. DÍL

Z dějin Jesenicka

Příběh MUNY

PIŠKA PAUL ZERNIN
KRESLE JANA HANULKA

Přes les mezi Mikulovicemi a Salisovem vedla původně formanská cesta

Po výstavbě nové silnice v údolí Olešnice sloužil cesta jen místním

Ideální místo pro muniční sklad!

Po odstoupení Sudet Němcku se o místo začal zajímat wehrmacht

První obyvatelé tábora byli Angličané

Auf!

Ty koncem roku 1941 vystřídali Rusové

V roce 1940 se rozběhly stavební práce a váleční zajatci vybudovali v lese desítky objektů

Tak už máte, co jste chtěli! Heim ins Reich!

Pal!

Poté sloužil tábor k výcviku bezpečnostních složek ČSR a řeckých partyzánů

S těmi se zacházelo mnohem hůře a 34 z nich zde zahynulo

Po válce odjížděly z MUNY transporty s Němci odsunovanými z Jesenicka

Koukejte makat!

V roce 1950 získala MUNU čs. armáda a za pomoci pětáčeků ji rozšířila

Vojenský útvar 8189 sídlil na MUNĚ více než 50 let

Jémine, domine...

V září 2011 se zde z iniciativy Hnutí Brontosaurus konal 1. lesní festival

Místo trvalého pobytu: Muna

Kdo si to tady tak bezstarostně plave? Ropucha obecná.

Svlékání vázek je nesmírně zajímavou podívanou, která probíhá jen pár dní v roce.

Mravenec lesní je mimořádně užitečný druh. V poslední době se počet mravenišť snížil a proto je nutná jejich ochrana.

Rak říční.

Ubývá míst, kde žije rosnička, zpívá se ve Skácelově Modlitbě za vodu. Nedávno byla rosnička objevena na Muně.

Co volají zdejší sojky? Tady je Munonošovo!

Hřib žlutomasý. Na Muně roste hub tolik, že je najde i ten, kdo nehledá.

Užovka obojková.